

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra LUDVIGSBASSE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 225. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820234417024/facsimile.pdf> (tilgået 27. september 2021)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

De tre andre blev staaende paa Trappetrinnet og saa efter dem; nu var Vognen væk.

Uden at sige noget gik de ind, og Schrøder tog Lyset, der stod og flakkede i Gangvinduet, og holdt det op i Døren, ind mod de nøgne og øde Stuer. Saa tændte Forvalteren en Lygte, og Schrøder slukkede Lyset mellem sine to Fingre.

— Det er ligegodt smerteligen, sagde Forvalteren.

De traadte ud og laasede Gangdøren. De gik bort.

— Det er ikke saa lig' til, sagde Christen Nielsens Kone, naar Forsørgeren falder fra.

Og saa skiltes de ...

— — Barndomsaarene i Horsens kom. Og saa det første, lyse Ungdomsaar og siden de lange Sygdomstider, de lange Dage:

Huset var ved at vaagne.

Sofie Pige begyndte at rumstere ude ved Skorstenen. Ida hørte det, halvt i Søvn, og helt mekanisk satte hun de bare Fødder ud paa det strikkede Tæppe foran sin Seng.

Nu maatte hun op. Hans Christensen var der med Mælken.

Hun tændte ikke Lys, men listede sagte rundt i Mørket og fik Klæderne paa sig. Hun saa blot Moderen, der sov siddende oprejst i sin Seng, som en bred Skygge, der dækkede Daglysningen bag Gardinerne.

Ude i Køkkenet var Hans Christensen allerede kommen, og han fik Mælkepengene, der laa aftalte i Køkkenrækken:

— Ja, kold er hun nu til Morgen, sagde han:

— Nu er Kæret da bundfrosset hjemme ved vores ...

Han gik et Par Skridt paa Træskostøvlerne, saa det lød, som skulde han afsted, mens Ida fik rakt ham Kaffekoppen og Sofie flyttede Kar ved Skorstenen, for det traf sig, at Fruen kunde vaagne og høre, at de stak Kaffen til Hans Christensen.